

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 262

LISTOPAD 2017

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Než byste řekli „Šavan“, máme tu konec listopadu a podzim se pomalu stává minulostí. Dny se stále zkracují, pošmourné počasí je téměř každodenní realitou a sem tam nás už překvapí i první ranní mrazíky. Ovšem ani v tomto čase se správný Šavan k zimnímu spánku neukládá! Prodlužující se večery může nováček využít k dostudování zatím nesplněných bodů nováčkovské zkoušky, ostřílený bojovník se ve svém stoupání na horu zaměřuje na tzv. teoretická orlí pera, při nichž však nejde jen o biflování dlouhých odstavců textu, ale hlavně o nová překvapivá zjištění a netušené objevy. Z takového soudku je i v tomto čísle nabízené orlí pero, při jehož pročítání se dostanete k mnoha dosud možná pro Vás neznámým skutečnostem. Pokud se do jeho plnění přece jen nepustíte, není nic jednoduššího, než zasednout k vašim zápisníkům a začíst se do nich, jistě narazíte na mnohá jiná OP, která pro vás budou lehce zvládnutelná. Případně si můžete vzít příklad z rodu Medvědů a vyrazit na lov OP společně třeba na bazén. Vedení kmene vám drží ve vaší snaze palce a kdykoli je zde pro vás s nabídkou pomocné ruky!

Nejen orlími pery je však Šavan živ. Kmenová činnost byla i v listopadu bohatá a vedle rodových aktivit proběhly hned tři kmenové akce, jedna dobrovolná a dvě tzv. povinné. Tou první bylo setkání na zábřežském hřbitově při příležitosti vzpomínky na místní skautské osobnosti v čase Dušiček, o týden později jsme se mohli v Hrabové potkat mimo jiných i s hrabovskými Zálesáky na akci Deskové hry a rozšířit své sbírky šavanských placek. Poslední listopadovou sobotu nás však čekala akce nejdůležitější – na zábřežské klubovně Chillicothe jsme zasedli u posvátného ohně ke 105. kmenovému sněmu. Vzpomenout si na tato setkání můžete jako obvykle s našim časopisem, opět vám přinášíme dojmy přímých účastníků.

Kalendářní rok nám pílí ke konci a náš kmen se v prosinci sejde na dvou již tradičních akcích – první z nich budou Vánoční tvořivé dílny v Leštině a druhou Vánoční nadílka ve Zvoli. Rodové scénky secvičeny? Dárky pro kamarády připraveny? Nezbyvá, než se těšit! Termíny a ostatní důležité informace na vás čekají na našich stránkách www.shawnee.cz.

S modrou oblohou Sg. Ostříž

DUŠIČKY

3. LISTOPADU 2017

V pátek 3. listopadu se v 17:30 před zábřežským hřbitovem sešla skupinka starých skautů a přátel, aby využila pozvání náčelníka MIČKINIKWY, který se rozhodl pro zájemce založit novou tradici oldskautských dušiček. Na jeho pozvání nakonec dorazili – z kmene Shawnee Sněhurka a Medvěd, ze starých Severáků pak Rony, Skřítek Brouček, Zdeněk Smrčka, sestra Vojtková a Ferda. Nakonec se tento počet ukázal jako dostačující pro noční putování zábřežským hřbitovem.

Svoje putování jsme zahájili u Zdeňka Smrčky, který započal skautovat před rokem 1938 a při každé obnově byl opět u toho, poté jsme zamířili Jaroslavu a Vlastě Klepprovým / br. Klepper byl za války členem americké armády, která osvobozovala Evropu. / Pak jsme zamířili k Josefu Švábovi/ vůdčí osobnost skautů DTJ Zábřeh 1925 – 1938. Pak nás sestra Vojtková zavedl k hrobu Jaroslava Tannerta, který byl jedním z nejdéle organizovaným skautem v historii Zábřeha. Pak jsme navštívili hrob Agitana, mladého zástupce Šavanů, který tragicky zahynul v roce 1995.

Přesunem jsme se dostali k místu, kde leží Laďa Korger a Josef Dvořák / Kuli /. Oba dva oldskauti 95. klubu se zapojili při obnově v roce 1990. r. Lad. Korger obnovoval skauting v Zábřehu hned po válce 1948 a br. Kuli vedl smečku vlčat v letech 1969-1970.

Při cestě na horní část jsme měli pamětní desku rodiny Fišnarů, kde má své místo Oldřich Fišnar, který ve svých 20 letech zahynul na železnici. Zastavili jsme se také u hrobu rodiny Františka Mikuly, který v roce 1980 tragicky zahynul se svojí manželkou v letadle. František Mikula působil ve vedení prvorepublikových letních táborů našeho skautského sboru.

Nedaleko má své vzpomínkové místo Hilda Srovnalová/ roz. Rollerová/, která jezdila na dívčí tábory již za první republiky a své zážitky mi pak vyprávěla.

Poté jsme zamířili k hlavnímu kříži a u cestičky leží hrob bratrů Klimešů, kde je také Stanislav Klimeš, který v roce 1921 vede v Zábřehu druhý oddíl skautů a v měsíci květnu 1921, pak utone společně se svým bratrem Vladimírem na řece Sázavě. Oddíl poté časem zaniká. Byla to pro místní skauting velká rána. Článek o této tragédii napsal také časopis Skaut Junák, kde v VII. ročníku v čísle 11-12 najdeme vzpomínku od bratra A.B.Svojsíka.

Pak naše kroky vedou k Janě Kornerové a Stanislavu Kundratovi, který zemřel mlád v 11 letech a měl přezdívku Mýval.

U kříže nacházím náhrobní kameny rodiny Viléma Mikuly a hned vedle Vladimíra Urbana. Jak Vilém, tak Vladimír se zasloužili o vybudování silného zábřežského sboru, který vedl v třicátých letech sborový vůdce a Vladimírův bratr Otakar Urban. Vilém Mikula patřil ke generaci prvních oldskautů 95. klubu a i po válce se zapojuje do vedení klubu, který organizuje oldskautské akce pro město a pomáhá při organizování skautských táborů.

Naše putování pomalu končí, při cestě k hrobu Jaroslava Tůmy se zastavujeme u hrobu Josefa Matějčka, který tragicky zemřel v roce 1934. Moravský sever uvádí, že o rok dříve se vydal pěšky na 4. světové Jamboree do Maďarska a v té době zastával funkci zástupce oddílu.

Celé naše putování končíme u hrobu Jaroslava Tůmy, vůdce katolických skautů v Zábřehu, který v roce 1944 padl v odbojové činnosti. Akci jsme společně ukončili a ohlasy byly kladné, a tak příští rok se opět sejdeme na naši společnou dušičkovou vycházku.

Sa. MIČKINIKWA

DESKOVÉ HRY

11. LISTOPADU 2017

V sobotu 11. listopadu jsme se znovu sešli na akci pro veřejnost, a to na Deskových hrách. Bylo nás tam víc než dost (viz foto) 😊.

Sešli jsme se a MIČKINIKWA s Mráčkem pověděli pár důležitých informací. Už předem jsme měli my starší a i jiní nachystané hry i místo dění. Po vyfocení skupinové

fotografie se děti, některé i s rodiči, rozprchly po různých hrách.

Byly tam hry jako třeba Tik-tak bum, Bang, Jenga, Labyrint, Dobble, Člověče, nezlob se, Fotbálek, Královská čtyřka, ... Účastníci měli za úkol si zahrát určitý počet her, tím získat podpisy nebo jakékoli zaznačení, že u určité hry byli. Až měli splněno, zašli za MIČKINIKWOU, který jim papírky zkontroloval a popřípadě dal odměnu – placku. Asi kolem 12. hodiny byl nástup pro skauty s vyhlášením bodování a následně konec akce. Nakonec se vše vrátilo do původní verze (úklid tříd, her,...) a mohlo se vyrazit domů. 😊

Va. Surikata

105. SNĚM SHAWNEE

25. LISTOPADU 2017

Již okolo 13. hodiny se na klubovně v Zábřehu sešli ohnivci kmene, aby připravili sněm kmene. Šaman kmene MIČKINIKWA ještě uznal znalosti mnohých do ohniveckého kurzu, který dokončili 2 bojovníci z 8 původních adeptů, kteří jej začátkem roku začali plnit. Samotný sněm započal po 16. hodině a vedl jej šaman MIČKINIKWA. Sněmovní oheň zažehl Sagamor Ostříž a o oheň se v průběhu sněmu staral waga-med AJAGU. Po zpěvech náčelníků rodů či jejich zástupců jsme si také vyslechli členy náčelnictva a to Náčelníka, Degandawidy a Podnáčelníka. Velice pěkné zhodnocení měla Surikata, která stojí v čele nového rodu Káňat, který byl na sněmu také nejpočetnějším rodem / 7 členů /.

Poté se rozběhlo tradiční klání o skalpy, do kterého se zapojila také skupinka starších bojovníků a pomocníků / AJAGU, Sněhurka a Medvěd /. Skalp zdatnosti přinesl hned několik soutěžních úkolů, které ve vyrovnaném boji na svoji stranu získal rod Káňat, a to díky svému rádci Surikatě. Ale zásluhu na tom měla také dvojka Káňat Sasanka s Kolouškem, které si vymyslely dobrý způsob při

dřepování s míčem a tím poslaly svůj rod do finále. Mnozí jsme se zasmáli při plnění úkolu, kdy vybraní členové rodu balancovali s tyčí. Při tomto úkolu jsme si vzpomněli na náš letní tábor a úkoly z Táborevého OK. Vanata Hobit, Kajda a Vanata Sedmikráska se pokusili o co nejdelší balanc. Vítězně z tohoto klání vyšla tanečnice Kajda, a to výraznou kreací i časem. Surikata pak ve finále v soutěži, kdy s Delou obě stály na jedné ruce co nejdéle, získala jediný, ale o to cennější skalp pro svůj rod Káňat.

Druhým skalpem pak bylo ochranářství. Nedávno na CVVZ v Šumperku jsme zakoupili do kmenové knihovny metodický materiál o ptácích a ten se šaman MIČKINIKWA rozhodl použít při tomto skalpu. Každý rod si vybral několik kartiček a otázky žádaly odpovědi. Třeba jaký tvar má hnízdo straky. Tak tady společenství starších neuspělo a mnohé z nás překvapilo, že to má tvar koule. Pak následovala kartička ostříž a náš Degandawída ožil. Byla to náhoda, která se jen tak často nevidí. Skalp ochranářství získal rod Ledňáčků a srovnal svoje skóre s Káňaty.

Třetím skalpem byla lesní moudrost. Tady jsme zabrousili do světa morseovky a přidali znalosti v oblasti savců, ptáků a květin. Zde se prosadily hned dvě skupiny - vítězný rod Ledňáčků a těsně druhé seskupení pod vedením Sněhurky. Ostatní rody zůstaly daleko vzadu ☺ Šaman vysílal písmenka morseovky a rody se snažily co nejrychleji říci název začínající na dané písmenko.

Posledním skalpem bylo Tábornictví. Tady jsme se asi nejvíce pobavili, jelikož šavanské rody postavily nejprve své týmy lemplošů... tyto týmy si to vyzkoušely a pak došlo na dlouhé klání, z kterého vyšel vítězně nečekaně rod Medvědů, ale to bylo dobře, protože tím pádem všechny rody získaly aspoň jeden skalp. Nejvíce pak ovšem Ledňáčkové, kteří tím pádem získali Agitanovo roucho.

Blížil se závěr dalšího šavanského sněmu, který se konal zase po delší době na zábřežské klubovně a my tak v teploučku a u slavnostního ohně sálajícího z krbu pomalu očekávali další program a tím bylo udílení OP. Tentokrát se o svá orlí pera přihlásili Sachem AJAGU, Sagamor Ostříž, Vanata Sedmikráska a sestry kmene Lasička a Liška. Orlí pera udělovali šaman kmene MIČKINIKWA a wagamed kmene AJAGU.

Závěrečná tečka sněmu byl velký boj o Muže sněmu. Po úvodních úkolech šamana MIČKINIKWY jsme se přenesli do světa indiánské hry. Mokasíny nahradily naše kmenové čepice a pod ně se pak vkládaly puky. Tady bylo dlouho nejasno, ale nakonec ve finále štěstí byla úspěšnější Lasička z rodu Medvědů a poprvé získala tuto významnou poctu.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

SLAVNÁ TŘINÁCTKA KMENE SHAWNEE

PO 105. SNĚMU

Sachem	MIČKINIKWA	237	OP	13	Mistrovství
Sachem	AJAGU	96	OP	6	Mistrovství
Sagamor	Eddie	86	OP	2	Mistrovství
Sagamor	Ostříž	64	OP	1	Mistrovství
Gaosed	Čača	42	OP		
Vanata	Surikata	39	OP		
Vanata	Veverka	25	OP		
Vanata	Sedmikráska	20	OP		
Vanata	Hobit	10	OP		
Boj.	Lasička	21	OP		
Boj.	Dela	19	OP		
Boj.	Liška	11	OP		
Boj.	Kajda	11	OP		

OBRÁZKY Z HISTORIE

Tato fotografie dokumentuje velkou bitvu u Kanawhy. Na tuto akci se všichni moc těšili a vyráběli si pěkně malované válečné štíty. Legenda bitvy pochází ze samotné šavanské historie. Jednou na bitvu dokonce dorazila početná skupina skautů ze střediska Ruda nad Moravou a dlouho na tuto akci vzpomínali.

Další akcí, kterou v našem programu již pěknou řádku let nenajdeme, je akce pro tvrdáky, a to Zimní tábor. Na ty jsme v kmeni jezdili již od samotného založení a tradičním místem nám bylo naše tábořiště v Horních Studénkách. Tato fotografie zachycuje odvážlivce- Veverčáka, Tuláka, Marvina, Ostříže, Mrzouta, Slávu, Baka, Sokola a MIČKINIKWA fotí.

Tento rok (1991) bylo hodně sněhu, a tak jsme si postavili skoro 130 cm vysokou ochranu proti větru.

Vánoční nadílka kmene Shawnee se konala na klubovně Čilikotu, jak jsme jí začali říkat. Na nadílku jsme v roce 1993 pozvali také osobnosti zábřežského skautingu – čestného vůdce Trojky Dušana Kórnera /hraje na kytaru/ a také nejstaršího žijícího zábřežského skauta Jaroslava Tanner- ta, kterému tehdy bylo již více jak 80 roků. On se za pár dní poté vypravil za námi na zimní tábor do Štítů.

TRAGÉDIE ZÁBŘEŽSKÉHO SKAUTINGU V ROCE 1921

Nedávno jsme pořádali Dušičky pro oldskauty a přátele. Zavítali jsme i na hrob bratrů Klimešů a pro toto číslo BK jsem vám sepsal tuto vzpomínku na jednoho z prvních zábřežských skautů.

Na podzim roku 1920 je v Zábřehu založen další oddíl skautů a jeho mladým vůdcem se stává dvacetiletý učitel z Třeštiny Stanislav Klimeš. Ten se na svých studiích v Olomouci seznamuje se skautingem a možná i jeho zásluhou je, že se již v roce 1920 koná tábor skautů z Kroměříže u Lupěného, kde jeho otec Josef Klimeš, řídící učitel v Leštině, vlastní louku a kus lesa.

Skauti z Kroměříže o tom napsala v Moravském severu toto: *Družina skautů z Kroměříže opouštějíc tábor v Miladině u Lupěného, děkuje srdečně všem, kteří ve snaze jejich byli jim nápomocni. Zvláště děkujeme majiteli lesa řídícímu učiteli p. Klimešovi z Leštiny za poskytnutí útulku, p. Švubovi majiteli pily v Nemili za zapůjčení desek, jakož i všem přátelům ze Zábřeha a okolí za radostné chvílky, jež jsme s nimi na severní Moravě strávili. IV. Oddíl kroměřížských skautů. Odpouštíme všem nočním návštěvníkům, kteří majíce záslusk na naše zásoby a na naše stany, rušili nám často noční klid.*

Vyšlo v Moravském severu v roce 1920.

Radost z dalšího zábřežského oddílu však netrvá dlouho a tragédie 21. 5. 1921 ukončuje mladý život Stanislava Klimeše. Takto o tom psal tehdejší náčelník Svazu skautů Antonín Benjamin Svojsík (foto vlevo) v časopise Junák

/VII. ročník, číslo 11 až 12/: *Slyšte stručně tragický příběh: dva hoši pomáhají svému otci při práci v lese. Odběhnou se vykoupat a po chvíli starší zachvácen křečí, tone na hlubině. Mladší, také plavec, spěchá mu ku pomoci, ale uchopen v pase ve smrtelném zápase utone společně s bratrem. Skauti, Sokolové a rodiče v němém žalu ukládají oba do společného hrobu.*

Pro nový oddíl je toto velká rána, a tak dochází ke sloučení obou chlapeckých oddílů v jeden.

Ten nadále ponese jméno po utonulém vůdce, a to oddíl Stanislava Klimeše.

MIČKINIKWA

STOUPÁNÍ NA HORU

Další orlí pero, které si můžete splnit, jste možná dosud ve vašem zápisníku míjeli bez myšlenek na jeho zdolání. Midewiwin – pro mnohé cizí slovo, za kterým si těžko něco konkrétního představíte. Případně jste jej zaslechli a tušíte, že se jedná o jakési ohnivecké sdružení, v němž má zástupce i náš kmen. Jaký je ale význam tohoto sdružení? Jak dlouhá je jeho historie? Kdo jej vlastně kromě našeho kmene tvoří? Na všechny tyto otázky odpoví dnešní obsah pravidelné rubriky Stoupání na horu. Za sepsání děkuji bibagedovi Midewiwinu šamanovi TUWANAKHOVI a četbu následujících stránek doporučuji i těm, kteří se k plnění tohoto orlího pera neodhodlají. Věřte, že se nejen o našem kmeni a myšlence ohnivectví dočtete opravdu mnoho zajímavého.

L-34 Znej historii společenství Midewiwinu

Midewiwin je Společenství ohnivců vytvořené a působící na těchto zásadách:

- Ohnivce spojuje obřadnický systém vytvořený Hiawathou. Obřadnický systém je detailně popsán např. v Šamanské praxi (Čiksika, 1990)
- Ohnivci jsou vysvěceni šamaný, kteří jsou členy Rady šamanů Midewiwinu.
- Ohnivci jsou členy kmenů, které používají systém poct podle E. T. Setona, táboří v indiánských stanech, dodržují Pravidla a tradice, na nichž je postaven i Midewiwin, mají zavedené třístupňové ohnivectví a zástupce v Radě šamanů.

Co je to Rada šamanů Midewiwinu?

Rada šamanů je skupina, která zajišťuje fungování Midewiwinu. Členem Rady šamanů je každý vysvěcený šaman Midewiwinu. O informovanost všech se stará zvolený Bibaged (tajemník, koordinátor) prostřednictvím Zápisů. Rada šamanů připravuje Výroční Sněmy Midewiwinu, Velké Hry a setkání Kmenových rad. Rada šamanů řeší odchylky a výjimky z pravidel Midewiwinu, týkající se kmenů, jejichž ohnivci tvoří Midewiwin.

Co předcházelo vzniku Midewiwinu?

I zde bylo na počátku slovo, tedy knihy E. T. Setona Dva divoši a Rolf zálesák. V té době také Seton (Černý vlk) zakládá Woodcraft Indians (1902), vodí chlapce do přírody a tam je učí s primitivními nástroji stavět chýše, vařit, oblékat se jako indiáni a užívat jejich slavnostní zvyky. Svitek březové kůry a Kniha Lesní moudrosti dávají pak přesný řád jeho organizaci.

Sněm kmene Sinawa na Wyndygoulu, zleva: náčelník Hank Martin, šaman E. T. Seton, o obřadní skálu s rouchem se opírá Grace Gallatine Seton

dy indiánský spolek Dakota, který položil základy celému pozdějšímu hnutí Midewiwin, založena tradice Indiánských her (tehdy ještě soutěž jednotlivců). Kmen Neskenon (nejstarší kmen Midewiwinu) vzniká 3. září 1965 v Praze a navazuje na tradice Setona, Seiferta, ale také Svojsíkova Junáka a svobodného trampingu. Hiawatha však přichází i s mnohými inovacemi, které jsou zcela originální a velmi přitažlivé. Vzniká Kult ohně, jaký zde dosud nebyl a Hiawatha sepisuje stejnojmennou příručku, kde se pokouší dát návod dalším kmenům. V Neskenonu v té době fungují roverské kmeny Shawnee (1967) a Midewiwin (1969), kde je obřadnictví a ohnivectví základním kamenem činnosti. Hiawathou je upravena Kniha Orlich per i pro mládež, vzniká tradice třístupňového ohnivevčí a je navázáno na tradici vigilí z předválečné LLM (upraveno podle skutečné Hanblečeyapi préríjních indiánů). Někteří starší Neskenonci odchází z mateřského kmene a zakládají kmeny nové: Owigo a Tookuh (Tuscarora, 1972),

V Čechách je založen první kmen Lesní moudrosti Děti Živěny roku 1913 prof. Milošem Seifertem (Woowotatnou), v té době jsou také ušity první české stany týpí. Založena organizace Psohlavci, která je roku 1922 přejmenována na Zálesáckou ligu čsl. Liga existuje do roku 1944 pod různými názvy a po válce je opět obnovena. Stejně jako Junák existuje do roku 1951, kdy je komunisty rozpuštěna.

Dne 21. března 1959 zakládá Ivan Makásek (Hiawatha) spolu s kamará-

Čiksika nejprve dává popud ke vzniku Dušanových Huronů (1978) a později zakládají i Alcatraz (1981). Manželka náčelníka Huronů Pandy zakládá dívčí kmen Meherin (1981). Mladý šaman Alcatrazu Lelašikah pomáhá Čiksikovi nést poselství ohně až do Zábřehu na Moravě, kde šaman Soewah transformuje junácký oddíl Stopaři na kmen Cherokee (1982).

Proč byl založen Midewiwin?

V sobotu 11. září 1982 se sešli na brdských Manádách ohnivci pěti kmenů (Neskenon, Alcatraz, Huroni, Meherin a Cherokee), aby se domluvili na vzájemné spolupráci mezi kmeny. Bylo vytvořeno Ohnivecké společenství Midewiwin¹ (z algonkinského jazyka), které se dohodlo na těchto bodech:

- Táboří v indiánských stanech. Mezi kmeny koluje příručka Laubinových Indiánské týpí přeložená do češtiny. (Později nahrazena vynikající Čiksikovou knihou Táboříme v týpí)
- Kmen používá třístupňový systém ohnivců (ohnivec, wagamed, šaman) podle tradic Neskenonu (indiánský Midewiwin měl sedmistupňový systém)
- Dodržuje tradice a pravidla Midewiwinu (Neskenonu)

Hiawatha pasuje Adyka na sagamora Lesní moudrosti, v pozadí přihlíží Osseo

Které kmeny měly své zastoupení v Midewiwinu? (v závorce je uvedeno založení a případný zánik kmene)

Tak především kmen Neskenon (1965-2003), z jehož tradic vše vycházelo. Dále zakladatelské kmeny Alcatraz (1981-1983), Meherin (1981-), Huroni (1978-) a Cherokee (Stopaři, 1982). Dále Ishi (1982-1985), Kristákovci (1984-1988), Konestoga (Hledači, 1984-1995), Oswego (1984-), Tussilago (1984-), Sihasapa (1985-1990), Naška-pi (Žáby, 1985-), Shawondasee (1985-1988), Shawnee (1988-), Sacagawea (1992-),

¹ **Midewiwin** je u amerických indiánů společnost šamanů několika algonkinských kmenů, která funguje již několik set let.

Mazaskazi Wanča (Zlatá Lilie, 1992-), Ksigudan (1996-), Hvězda Severu a Mohawkové. Kmen Tuscarora (1972-1975) již v době vzniku Midewiwinu neexistoval a jeho nástupce Devadesátka byl před rozpadem, ale přesto je kmen Tuscarora brán svou úrovní ohnivectví jako Midewiinský. O členství se snažily i jiné kmeny, ale neúspěšně. Někteří ohnivci jsou či byli členy dalších kmenů (Sagitta, Drum Bun, Bílý Wampum, Mawaden, Horský Lev, Medvědi atd.), ale kmeny samotné s Midewiwinem nespolupracovaly.

Co to bylo Enčarko a kdo byl jeho členem?

V podstatě se dívčí kmeny domluvily v roce 1987 na založení Dívčího Midewiwinu. První setkání bylo uskutečněno 29. ledna 1988 v klubovně Tussilaga, za účasti čtyř kmenů: Meherinu, Tussilaga, Žab (Naška-pi) a Shawondasee. Název Enčar-ko znamená apačsky Velký Oheň (jméno náčelníka z Mayovky Old Surehand). Dalšími jeho členy byla teoreticky též Sacagawea a Mazaskazi Wanča. Proč teoreticky? Enčarko vlastně nikdy pořádně nefungovalo, spíše šlo pouze o formální působení na dálku. Přesto se podařilo vytvořit a vydat Zapisník OP pro dívky (bílý).

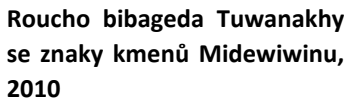
Jaká je současná situace v Midewiwinu?

V současné době existují: Kmen Šavanů (Trojka Shawnee) v Zábřehu na Moravě. Šamanem je Mičkinikwa, činní wagamedi Wyoming, Ajagú. Kmen vede Sa. Mičkinikwa.

Ve stejném měště funguje dívčí kmen Mazaskazi Wanča (Zlatá lilie) se šamanem Wačintonkou, wagamedem Hantewin a Tkaničkou. Kmen vede ohnivec Šídlo. Dalším Zábřežským kmenem je Naška-pi (Žáby) se šamanem Watoknapou, wagamedem Itonkasan a vedený náčelníkem Magaskawin. Nejstarším kmenem zde byli Čerokí (Stopaři) se šamanem Makataiem a náčelníkem wagamedem Niyačanem, ale kmen již zanikl. Staří členové Čerokí však kdysi založili pod vedením šamana Soewaha společenství Veterangreen, které pro své členy i rodiny pořádá nesčetně akcí, včetně letního a zimního táboření.

Praha, kdysi srdce Midé, dnes nedokáže nalézt recept na oslovení nejmladší generace. Neskenon, kmen, z jehož studnice Moudrosti kdysi čerpali všichni, funguje v roztržštěných částech (Warapovo Společenství lesních indiánů, Rodinné táboření Tagajutaha a spol. atd). Tussilago obnovilo svou činnost před

malovaná týpí. Co na tom, že i oni dnes táboří se svými přítelkyněmi a vous obrůstá jejich kdysi chlapecké tváře, ani Oswego ještě nezmizelo definitivně z mapy Mide. Alcatraz, Hledači - Konestoga, Sihasapa či Ishi již neexistují velmi dlouhou dobu, ale ani jejich bojovníci nezmizeli v mlze všednosti: každoroční letní táboření v Radíči u Sedlčan spojuje již několik let Robura, Robina, Victoria (Komára) a jejich rodiny. Mnohdy se k nim připojí i šamani Lelašikah se Susquehannou, či wg. Anpetuwiile. Posledně jmenovaný však přece jen více funguje v žateckém kmeni Ksigudan, kde dále jsou činní: šamani Tuwanakha a Wakišaka a Othakté. Ksigudan dnes funguje jako rodinný kmen. Jeden z bojovníků

Na co je dnes potřeba Midewiwin?

Na tuto velmi ožehavou až zapeklitou otázku se snaží odpovědět Midewiwinští ohnivci po celou dobu své existence. Podle mne nejlépe to zodpověděl šaman Čiksika ve svém dopise Midé ze dne 9. 3. 1995! „Midewiwinu je potřeba jako duchovní vůdčí síly v otázkách obřadnictví, a také jako stmelujícího prvku mezi jednotlivými kmeny. Předávat zkušenosti a v rámci svých možností pomáhat těm

mladším. Na osobním příkladě ukazovat, že Lesní Moudrost je opravdu životní náplň.“

Čeho je potřeba do budoucna?

Akcí (Velké hry, Kurzy všemožného zaměření, Sněmy Midewiwinu), kde se setkají fungující kmeny Midewiwinu a rozproudí se opět spolupráce mezi kmeny. Je nás stále méně, tak přece stojí za to držet při sobě a předávat si zkušenosti z vlastních Táborů, Sněmů, Obřadů, Schůzek atd. Je nutné, aby se kmeny opět začaly navštěvovat např. na táborech a sněmech, aby zvyšovaly svou úroveň táboření, a také viděly, jak se to dá třeba dělat jinak.

Co jsou to Velké hry?

Kmeny, jejichž ohnivci jsou členy Midewiwinu, se pravidelně setkávají na Velkých (Indiánských) hrách, kde soutěží o Putovní štít. Na Velké hry mohou být pozvány i další kmeny (oddíly) s podobnou činností a symbolikou (stylové táboření, woodcrafterské zásady, obřadnictví apod.) Ještě pod názvem Indiánské hry pořádala tuto soutěž poprvé pražská Dakota v roce 1959! Po založení Midewiwinu se šamani domluvili na pořádání Velkých her pro celé Společenství. Ty první se konaly 21. - 23. 9. 1984 v Radíči u Sedlčan a prvním vítězem byl kmen Neskenon. Zatím poslední XXI. Velké hry na Drozdovské pile se konaly před deseti lety – vítězem se tehdy stal kmen Shawnee!

Sepsal šaman Tuwanakha, současný Bibaged Midewiwinu

STAVY SKAUTŮ-JUNÁKŮ NA OKRESE ROK 1936

Nedávno objevené materiály o skautingu v našem okolí jsou uloženy v šavanské Truhle pokladů. My dnes přinášíme střípek historie i pro vás, čtenáře Březové kůry.

1. oddíl Zábřeh chlapecký – vůdce Horníček Jaroslav, zástupce Petrák František – 26 členů

Oddíl Vlčat Zábřeh – vůdce Urban Vladimír, zást. Balcárek Jan – 11 členů

Old. Zábřeh 95 Bratři ohně – vůdce Mikula Vilém – 31 členů

1. dívčí Zábřeh – vůdce Fuksová Manka

1. chlapecký oddíl Mírov – vůdce Mader Zdeněk, zást. Vágner Josef - 13 členů

Vlčata Mírov – vůdce Ambrož Jaroslav, zást. Mika František – 12 členů

1. dívčí oddíl Mírov – vůdce Nimrichtrová Mir., zást. Turková Marie – 9 členek

Táborníci Mírov – vůdce Maderová Zdena – 6 členů

1. oddíl Bludov – vůdce Diviš Jan – 8 členů

1. oddíl Šilperk – vůdce Janků Jan, zást. Kubíček Jaroslav – 6 členů

1. oddíl Olšany – vůdce Štole Vilém – 23 členů

1. oddíl Moravská Třebová – vůdce Krejčí Krejčí – 35 členů

1. oddíl Hanušovice – vůdce Blatecký Antonín – 18 členů

1. oddíl Postřelmov – vůdce Šváb Jindřich, zást. Schindler Oldřich – 14 členů

1. oddíl Rovensko – vůdce Kratochvíl Miroslav – 10 členů

1. chlapecký Šumperk – vůdce Příkryl Alois – 24 členů

2. chlapecký Šumperk – vůdce Bartoň Rudolf – 9 členů

1. dívčí Šumperk – vůdce Bezděková M., zást. Sadilová Vlasta – 12 členek

47. oldskaut Šumperk Praděd – vůdce Drlík Radomír – 12 členů

SVAZ JUNÁKŮ SKAUTŮ A SKAUTEK REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
PRAHA II., VODIČKOVA 6, PALÁC „SKAUT“.

Přihláška k registraci na rok 1936.

Místo a číslo oddílu: *Oddíl Mno. Březová*

Okres: *Milsko*

Župa: *Žemská (Kohoutec)*

POKYNY K VYPLNĚNÍ:

1. Vypíši *tiž* u old-skautů a táborníků *čtyři*, přihlašovací archy *stejným způsobem*. Dej polvrátili *zpravo-dajem*. Zašli *neprodleně* Svazu (viz adresu nahoře).

2. *Členové mladší 14 let nemusí mít fotografie. Členové starší 14 let musí mít legitimaci s fotografií. Po přilepení přetiskne se malým kulatým razítkem oddílu. Oddíl, který jej dosud nemá, nechť jej objedná ve Sportovním domě „Skauling“, Praha II., Vodičkova 6 za Kč 12.—.*

3. *Členové již registrovaní, mající legitimace, zapíší se v abecedním pořadí a do sloupce „registrační číslo“ napíše se číslo jejich legitimace, které již obdrželi.*

4. *Členové noví, dosud neregistrovaní, zapíší se v abecedním pořadí za členy registrované. Sloupec „registrační číslo“ zůstane nevyplněn.*

5. *Vůdce a jeho zástupci zapisují se do seznamu A. Ostatní členové do seznamu B.*

6. Poplatky:

a) za nové legitimace skautské	Kč	1.—
za nové legitimace činovnícké	„	3.—
b) skauti, skautky, vůdci, šofci: registrační poplatek roční (s účastí na úrazovém fondu Svazu)	„	3.—
kontrolní známka železniční od 14 do 18 let	„	1.—
kontrolní známka železniční přes 18 let	„	3.—
do 14 let není třeba železniční známky		
c) old-skauti, old-skautky, táborníci, registrační příspěvek roční (s účastí na úrazovém fondu)	„	5.—
kontrolní známka železniční	„	3.—
Poplatek do Odboru old-skautů a táborníků za člena	Kč	2.— (zašli současně s reg. poplatky Svazu)
d) <i>župní příspěvek Kč —50 za každého člena zašli současně s ostatními poplatky.</i>		
e) Poplatek za povinné ručení vůdce neb jeho zástupce činí Kč 3.— a platí se současně při registraci.		
7. Sloupec „poplatky“ vyplňte <i>přesně a správně</i> a celkový peníz zašlejte jen <i>složenkou</i> čís. 203.281.		

Pro Březovou kůru sepsal MIČKINIKWA

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Veverčina závislost odhalena! Účast na Deskových hrách byla pro hráče zdarma, Veverka však u své hry vyhlásila povinný účastnický poplatek – jeden banán. Výdělek pak vytrvale konzumovala (na snímku pořádá banán číslo 26!) a přebytky strádala do přistaveného auta svých rodičů (na druhém snímku automobil těsně po otevření našimi agenty). Pochopitelně nás zajímal důvod tohoto počínání a po krátkém pátrání jsme na něj kápli: Veverka se na internetu dobrouzdala k informaci, že název jednoho z kultivarů banánu *Musa sapientum*

znamená „plody mudrců“. Ano, Veverka cíleně pracuje na nárůstu svého IQ. Toto při posledním měření dosáhlo hodnoty 192 a stále nezadržitelně roste! Veverka se tak pomalu ale jistě stává chodící encyklopedií. Dle našich zjištění přiměla svými znalostmi již dva ze svých učitelů vrátit vysokoškolský diplom a hlásit se na úřadu práce!

Eddie v zajetí nové vášně.... Mnozí ze zvolských členů si již jistě všimli, že Eddie podezřele často kráčí obtěžkána rybářskou výstrojí do luk za vesnici směrem k řece Moravě. Ano, je to tak, Eddie se přidala ke společenství „tichých bláznů“, stala se z ní vášnivá rybářka. O svém novém koníčku dokáže hovořit hodiny a hodiny, mnohdy i sama se sebou. Jako každý správný rybář se také ráda ve společnosti pochlubí svými úspěchy a přímo bravurně už zvládla i základní dovednost každého rybáře, a sice nadsazovat a přehánět velikost svých úlovků. Na snímku názorně hodnotí poslední úlovek, Medvědův výraz však hovoří za vše: „Jasně, Eddie, půlmetrověj hrouzek.... A moje máma je Sněhurka....“

HRSTKA VTIPŮ

....dnes z policejních služben....

Přijde chlápek na policejní stanici a ptá se: „Prosím vás, kde tady máte bonzárnou?“ „Až na konci týhle chodby, poslední dveře vpravo.“ Chlap poděkuje a vydá se určeným směrem. Přijde ke dveřím, zaklepe, vejde, pozdraví a hned spustí na přítomného příslušníka: „Mám souseda a ten má na zahradě složený dříví.“ Policista se na něj podívá a říká: „No, to nám ale nestačí, musíte mi říct víc.“ „Von toho dříví má sto metrů a je dovezený z Německa.“ „To nám ale pořád nestačí.“ „Ale von v něm pašuje zlato!“ Policajt se usměje, otevře policejní deník, vezme telefon a začne plánovat akci. Bonzák spokojeně odejde domů, otevře si pivo, zvedne telefon a volá sousedovi, kterého právě udal: „Tak jsem Ti, Josef, objednal to sekání dříví a mám pocit, že to bude stejná parta, která Ti na jaře zryla zahrádku.“

Ptá se policajt tuláka: „Pane svědku, kde bydlíte?“ „Nikde.“ Obrátí se k druhému, rovněž muži bez domova: „A vy?“ „Taky nikde.“ „Ahá, takže sousedi....“

Jede policajt autobusem a vedle něho sedí nádherná ženská. Policajt chce nějak navázat rozhovor, tak se osmělí a zeptá se: „Tak co, slečno, také jedete tímhle autobusem?“

Jdou dva policajti a najdou kostru. „Co budeme dělat?“ říká jeden. „Co by? Doneseme ji k patologovi, ten pozná, co se stalo! Ale radši se převlečeme, aby nepoznal, že jsme policajti!“, odpověděl mu ten druhý. Jak řekli, tak taky udělali. Došli k patologovi, ukázali mu kostru a ten jim povídá: „Vy jste policajti, že jo?“ „Jak jste na to přišel?“ diví se oba policajti. „No, pánové, tohle je kostra od kola!“

Na policejní stanici zvoní telefon. Po zvednutí se z něj ozve: "Okamžitě přijedte, právě jsem ho zabila." "Koho?" "Králíka." "Osobo nežertujte, tohle je tísňová linka! A kdo vůbec volá?" "Králíková."

U moře se ptá policajt partnerky: "Ty jsi plavovláška?" "Nejsem." "Tak proč ti plavou vlasy?"

INDIÁNSKÁ HISTORIE

Rubrika indiánská historie prozatím tímto číslem končí. V minulých 18 číslech Kůry jste se postupně mohli seznámit s osudy mnoha slavných jmen hrdého původního národa severoamerického kontinentu, dočetli jste se o smutných událostech, k nimž došlo u Wounded Knee, anebo zjistili více o proslulé show Buffalo Billa. Celý seriál bych rád zakončil stylově – stručnou historií kmene nám nejbližšího.

Shawnee

Kmen Shawnee původně obýval oblast lesů jižně od tzv. Velkých jezer, jejich územím by se dalo zasadit do dnešního jižního Ohia, západní Virginie a západní Pensylvánie. Odtud však byli vytlačeni v 60. letech 17. století irokézskými kmeny. Odhady jejich tehdejší populace se nejčastěji pohybují okolo 10.000 lidí. V 1. pol. století osmnáctého se do své původní domoviny postupně vraceli, avšak jen

Původní šavanské území v rámci mapy USA (zakroužkováno)

shawun, česky jižan. Toto pojmenování vyjadřovalo polohu kmene vůči ostatním algonkinským kmenům, které žily v blízkosti Velkých jezer.

O historii Shawnee v období před 17. stoletím toho přirozeně mnoho nevíme. Dle domněnek některých historiků mohli být jejich předky lidé kultury pojmenované Fort Ancient (název pochází z umístění archeologické lokality Fort Ancient na území Ohia). Tito lidé žili usedlým zemědělským způsobem života a jsou také známi jako stavitelé ceremoniálních mohyl, z nichž nejznámější je 411 m dlouhá Great Serpent Mound. Příbuznost této populace se Shawnee sice není jednoznačně prokázána, ale mnoho znaků na tuto teorii poukazuje. Sami Shawnee považují za své předky Delawarey (jinak též Lenape), které nazývají svými dědečky.

proto, aby byli opět vytlačeni, tentokrát už rozpínajícím se bílým osídlením, zprvu na západ do dnešního Missouri a Kansasu, po skončení americké občanské války byla většina z nich násilně přesídlena do tzv. indiánského teritoria v Oklahomě.

Kmen Shawnee patří do algonkinské jazykové větve a odtud pochází i jejich název – z algonkinského slova

První prokazatelná zmínka o existenci Shawnee byla zaznamenána na holandské mapě z roku 1614, kde je kmen „Sawwanew“ lokalizován východně od řeky Delaware. Na svých výpravách je potkávají také francouzští objevitelé, kteří ve svých zprávách hovoří o šavanských vesnicích o velikosti 40-100 tzv. kůrových domů konstrukčně podobných irokézským dlouhým domům. Později, když jsou Shawnee vytlačeni ze svých původních lovišť irokézskou konfederací a stěhují se na nová území, navazují kontakty také s Angličany v Jižní Karolíně a navazují s nimi dlouhotrvající přátelství. Angličané si tohoto svazku pravděpodobně považují, neboť o Shawnee hovoří jako o jediném kmeni, kterého je třeba se obávat, protože je široce rozprostřen na velkém území Pensylvánie, Karolíny a Virginie. Dle historika Alana Gallaye požívali Shawnee v té době značného respektu, neboť jejich jazyk byl uznáván jako oficiální dorozumívací prostředek při mezikmenovém obchodování a stali se vůdčí silou při formování indiánského odporu proti bílé euroamerické expanzi.

Na počátku 18. století čelili rozptýlené skupiny Shawnee na svých územích tlaku jak ze strany nepřátelských kmenů (hl. příslušníci irokézské ligy, dále kmen Catawba a později i dřívější spřátelený kmen Cherokee) tak i bílých osadníků (např. v Shenandoah Valley nebo v Pensylvánii) a postupně se stahovali na v té době řídce obývané území dnešních států Kentucky a Ohio, kde žili vlastně jen spřátelené kmeny Wyandotů a Mingů. Zde došlo tedy po letech postupně k opětovnému sjednocení většiny kmene. Již ve 40. letech 18. století však začali o Ohio projevovat zájem jak Irokézové, tak Francouzi i Britové. Francouzi ve své snaze úspěšní nebyli, nicméně Britům se podařilo vmanipulovat Irokéze do odstoupení území Ohio, což se pochopitelně ostatním zde žijícím kmenům

Fort Stanwix Treaty, 1768

nelíbilo a v nastalé tzv. francouzsko-indiánské válce se tyto kmeny přidaly na stranu Francouzů. Následně však vlivem různých okolností následně přešli na stranu Britů, s nimiž uzavřeli roku 1763 tzv. Eastonskou smlouvu, která vymezovala jejich vzájemnou hranici. Křehký mír však přetrval jen do vypuknutí Pontiacova povstání, jehož výsledek vedl k vyhlášení Royal Proclamation of 1763 (viz BK č. 245). Ani toto nové vymezení britsko-indiánské hranice však netrvalo na věky. Smlouva z pevnosti Stanwix z roku 1768 hranici opět posunula směrem na západ, avšak za indiány ji podepsali pouze

Irokézové, ostatní tamní kmeny ji neuznaly. Vlna následných incidentů mezi indiány a britskými usedlíky vedla v roce 1774 k tzv. Válce lorda Dunmorea. V té však nakonec zůstali Shawnee s několika Mingy proti Britům vlivem britské diplomacie osamocení a finální bitvu tohoto konfliktu u Point Pleasant (též známá jako bitva u Velké Kanawhy) indiáni vedeni Cornstalkem prohráli. To vedlo k podpisu Smlouvy v Camp Charlotte, kde byli poražení nuceni přistoupit na závěry původně odmítané Smlouvy z pevnosti Stanwix. Kmen Shawnee tak oficiálně přišel o svá loviště v Kentucky a v Západní Virginii.

Roku 1776 vyhlásily Spojené státy nezávislost na Britské Koruně a Shawnee zůstali opět jednou nejednotni. Cornstalk se svými věrnými se ke konfliktu stavěl neutrálně, většina kmene ovšem vnímala americké rebely jako hrozbu. Cornstalk se rozhodl Američany ve Fort Randolph varovat před nebezpečím ze strany svých soukmenovců, byl však zajat a se svým synem Elinipsikem následně zavražděn. Bílí tak vyprovokovali náčelníka Černou rybu k zuřivým výpadům a spirála vzájemných útoků se roztáčela dál a dál se střídavými úspěchy na obou stranách konfliktu. Největším úspěchem spojených sil Shawnee, Miamiů a Delawarů vedenými náčelníky Modrým kabátem, Mičikinikwou a Buckongahelasem byla bezesporu Bitva na řece Wabash, kde 4. listopadu 1791 asi 1.100 indiánských válečníků uštědřilo americkým vojákům nejdrtivější porážku v historii indiánských válek – zatímco na straně indiánů padlo 21 válečníků a 40 jich bylo zajato, američané ztratili přes 600 vojáků a dalších 260 bylo zraněno. Američanům se však podařila v srpnu 1794 odvěta a z jejich pohledu úspěšná Bitva u Fallen Timbers (ač ve svém průběhu celkem vyrovnaná) vedla k ukončení celé série konfliktů a ze strany Shawnee k odstoupení velké části svých lovišť na Velké Miami.

Po tomto finálním neúspěchu nastala u příslušníků kmene Shawnee značná demoralizace, jejich odhodlání k dalšímu boji bylo mizivé, alkohol si vybíral svoji daň a hrdost na svůj národ mizela v nenávratnu. O změnu se postaral nám dobře známý Tekumseh se svou myšlenkou mezikmenové konfederace, která však byla vinou přílišné ctižádosti Tekumsehova bratra Tenskawatawy v listopadu 1811 u řeky Tippecanoe prakticky rozmetána a všechna snaha Letící hvězdy přišla vniveč (viz BK č. 246). Tekumseh se zbytkem svých

Pamětní dolar s podobiznou Tekumseha, 2002

věrných ještě dva roky bojoval proti bílým Američanům po boku Britů, v říjnu 1813 však padl u vesnice Moraviantown a Tenskwatawa prchl do Kanady, odkud se roku 1823 vrátil zpět do Států. Svého bratra přežil o celých 23 let.

Část kmene se přestěhovala na území dnešního Missouri a roku 1815 se v doprovodu spřátelených Delawarů přesunula do Texasu, aby pomáhala tamním Španělům bránit jejich zemi před Američany. Roku 1836 však Texas vyhlásil nezávislost na Mexiku a o 3 roky později byli indiáni vyhnáni do Oklahomy. Tato část původního kmene Shawnee je dnes nazývána **„Absentee-Shawnee Tribe of Indians of Oklahoma“**.

Zbytek kmene po prohraném Tekumsehově boji podepsal roku 1817 smlouvu ve Fort Meigs, v níž souhlasil s výměnou svých lovišť v Ohio za území v tamních rezervacích. Zde později došlo k rozdělení na další dvě skupiny. První z nich čítající asi 14 stovek lidí byla po podpisu Smlouvy ze St. Louis v roce 1825 přemístěna do jihovýchodního Kansasu a o 6 let později na základě zákona zvaného Indian Removal Act do severozápadní části Indiánského teritoria v Oklahomě. Dnes jsou nazýváni **„Eastern Shawnee Tribe of Oklahoma“**.

Poslední skupina vedená Černým Bobem se násilným přesunům tvrději bránila. Drželi se tradičního způsobu života svého kmene a z Ohia nejprve odešli do Arkansasu. Odtud už pod vojenskou hrozbou roku 1833 do severovýchodního Kansasu, kde setrvali až do vypuknutí Války severu proti jihu (1861-1865). V ní bojovali po boku uniijních vojsk (proto byli bílými zvaní Loyal Shawnee). Znovu se k nim dokonce z Oklahomy vrátila část již přesídlených Shawnee. Po konečném vítězství unionistů se však Šavani místo vděku bílých dočkali jen dalšího tlaku na vysídlení (např. neúspěšná snaha o zdanění půdy přidělené Šavanům). Černý Bob byl již tou dobou po smrti a odpor proti vystěhování byl nakonec opravdu zlomen.

Uzavřeli smlouvu s kmenem Cherokee, získali jejich „občanství“ a přesídlili jim přidělené území v rámci Indiánského teritoria v Oklahomě. Tato třetí dnes uznávaná část původního kmene je nazývána **„Shawnee Tribe“**. Z výše uvedených historických důvodů se pro ně však dodnes alternativně používá i označení Loyal Shawnee nebo Cherokee Shawnee. Zajímavostí je, že smlouva garantující Šavanům přiděly půdy v Kansasu nikdy právně nezanikla a dodnes zde pobývají jednotlivé šavanské rodiny na těchto přidělených pozemcích.

Zmíněné tři kmeny původního šavanského národa jsou dnes oficiálně uznávány federální vládou Spojených států, všechny se sídlem v Oklahomě. Nejpočetnějším kmenem jsou Absentee Shawnee, celková populace všech tří kmenů nepřesahuje 10 tisíc lidí.

„Žijte svůj život tak, aby strach ze smrti nemohl nikdy vstoupit do vašeho srdce.“

Tekumseh

S pomocí stránek www.wikipedia.org, www.tolatsga.org a www.nahkohe.cz sepsal Sg. Ostříž

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2017

Bodování starších

1. místo	boj. Lasička	318 bodů	Medvědi
2. místo	Ga. Čača	288 bodů	Ledňáčci
3. místo	boj. Dela	247 bodů	Ledňáčci
4. místo	boj. Liška	235 bodů	Medvědi
5. místo	hledač Maty	230 bodů	Medvědi
6. místo	boj. Sasanka	219 bodů	Káňata
7. místo	Va. Hobit	206 bodů	Medvědi
8. místo	boj. Kajda	200 bodů	Ledňáčci
9. místo	boj. Čěška	198 bodů	Medvědi
10. místo	Va. Veverka	191 bodů	Ledňáčci
11. místo	Va. Sedmikráska	185 bodů	Káňata
12. místo	boj. Koloušek	176 bodů	Káňata
13. místo	hledač Čivava	159 bodů	Ledňáčci
14. místo	hledač Vrabčák	141 bodů	Káňata
15. místo	Va. Surikata	140 bodů	Káňata
16. místo	hledač Kecalka	80 bodů	Káňata

Bodování mladších

1. místo	hledač Luky	115 bodů	Hadi
2. místo	hledač Dyno	101 bodů	Hadi
3. místo	hledač Koukálék	93 bodů	Hadi
4. místo	hledač David	92 bodů	Hadi
5. místo	hledač Větvíčka	85 bodů	Koníci
6. místo	hledač Mrkvička	73 bodů	Koníci
7. místo	hledač Matýsek	70 bodů	Hadi
8. místo	hledač Nelča	30 bodů	Koníci

JAVOROVÝ LIST ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2017

Bodování rodů starších

1. místo rod Medvědů
2. místo rod Ledňáčků
3. místo rod Káňat

Bodování rodů mladších

1. místo rod Hadů
2. místo rod Koníků

KVÍZ PRO PILNÉ ČTENÁŘE

Na závěr tu pro vás máme stejně jako minule možnost získat až 30 prémiových bodů do javorové nažky, tentokrát za listopad. Pokud jste zveřejněné články četli poctivě, nebude vám ani dnešní kvíz dělat žádné starosti, odpověď na všechny otázky opravdu naleznete na předešlých stránkách.

Vaše odpovědi na níže položené dotazy zasílejte opět na adresu **Edita.Riff@seznam.cz**

- 1) V které zemi se konalo 4. skautské jamboree roku 1933?
- 2) Jak se jmenuje čestný vůdce našeho oddílu Trojka Zábřeh?
- 3) Ve kterém roce byl založen pražský kmen Neskenon?
- 4) Kolik registrovaných členů měl v roce 1936 oddíl Táborníci Mírov?
- 5) Jaký jiný indiánský kmen považují američtí Shawnee za své „dědečky“?

